

Cultura si Civilizatie

Acest **curs** prezinta **Cultura si Civilizatie**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **6 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: docx.

Extras

1. „Cultură” și „civilizație” : sensurile conceptelor

Sunt doi termeni foarte intens utilizati in limbajul stiintific. Definitile asociate culturii si civilizatiei sunt foarte diferite de la un domeniu la altul. Sensurile cuvintelor au valoare instrumentala, adica depind de contextul in care sunt folosite. Cei doi termeni sunt strans legati.

Cultura este o parte a civilizatiei care la randul ei are o sfera mult mai larga de cuprindere.

Etimologia cuvintelor :

Civilizatie → „civis” (lat.)=cetatean

→ adj derivat: „civilis” - desemneaza insusirile care definesc un cetatean in Grecia

Antica.

→ subst. : „civilitas”.

Calitatea de cetatean nu se identifica cu cea de om (conditii: avere, educatie, resurse).

In Franta secolelor XVII-XVIII, acesti termeni: „civil”, „civilis” au avut acelasi sens, desemnand calitatile necesare unei persoane in viata sociala.

- pt. a trai alaturi de alti oameni.

- derivari de la limba franceza : „poli” „polise” = politicos.

- sensurile originale ale cuvintului „civilizatie” au devenit si mai precise.

- polir = a slefui (de aici polizor).

- caracter metaforic : slefuit ≠ grosolan.

cultivat ≠ necultivat → metafora agricola.

Calitati necesare pt a putea trai in societate : amabilitate, prietenie, deschidere → om cultivat, slefuit. Tot in Franta sec. XVIII apare pentru prima data si sensul general al cuvintului si ramane acelasi pana astazi.

Civilizatie = ansamblul caracteristicilor pe care le prezinta viata colectiva a unui grup social sau a unei epoci. Cel care foloseste prima data acest sens este Mirabeau, filosof francez, la jumatatea sec. XVIII cand apare sensul general al culturii. Cultura , in cadrul civilizatiei, desemneaza ansamblul creatiilor spirituale ale unei societati/popor.

Exista in lumea contemporana anumite utilizari diferite: in germana, „civilizatie” nu exista, fiind preferat

cuvantul „kultur”. In majoritatea limbilor europene, lat+germ, cultura este conceputa ca o parte a civilizatiei. De-a lungul istoriei, din acest punct de vedere, exista mai multe tipuri de civilizatie, in functie de caracteristicile lor specifice:

-civilizatiile fluviale → geneza +evolutia lor = considerabil influentate de proximitatea unui fluviu;

-civilizatiile maritime → talasocratice („talasos” =mare);

-civilizatia feniciană;

-civilizatia vikingilor → pentru Evul Mediu a fost tot o civilizatie maritima.

CIVILIZATIE = 2 sensuri → general - se defineste in functie de spatiul in care a luat nastere.

→ particular - etimologia, atribute.

-civilizatie europeana;

-civilizatie euroatlantica;

-civilizatie islamica → importanta religiei in cadrul acestei civilizatii;

Civilizatiile cuprind mai multe societati care in cadrul unui spatiu larg impartasesc aceleasi trasaturi: civ. Europeana, africana etc. In cadrul unei civilizatii exista mai multe culturi care confera o anumita specificitate societatilor din care provin. Ex: cultura romaneasca, italiana, franceza etc.

Unitatea unei civilizatii provine din schimburile dintre culturile care o compun → creeaza treptat o civilizatie comuna. Prin schimburi culturale apar 2 nivele:

-unul al creatiilor culturale;

-cel mai adesea, schimburile culturale se traduc prin transferul reciproc de obiceiuri, practici sau norme de conducta. La acest nivel se realizeaza unitatea civilizatiei. Imprumuturile culturale sunt caracterizate printr-o tensiune permanenta: dorinta de a imprumuta si refuzul de a prelua.

2. Aspectele culturii si civilizatiei Antichitatii in Europa si Orientul Apropiat. Fondul greco-roman al civilizatiei europene

Grecii sunt cei dintai care au incercat sa gandeasca lumea in care traiau atunci. Lor le datoram cea dintai incercare de a sistematiza universul lor de viata, organizandu-l prin gandire. De asemenea, un aspect important al acestui fort de inteligibilitate il reprezinta incercarea de a stabili care este locul si destinul fiintei umane in lume. De aceea se poate spune ca grecii sunt cei care au creat cele dintai concepte antropologice referitoare la lumea in care traiau.

Grecii sunt cei dintai care au gandit lumea, universul ca o unitate compusa din 2 parti strans imbinata: vizibilul si invizibilul (transcendentul).

Grecii au fost cei dintai care, plecand de la premisa unitatii lumii si a existentei unei lumi vizibile si a unei lumi invizibile, au conceput lumea vizibila ca o proiectie a lumii invizibile: „Universul in care traiesc oamenii este unitar insa este structurat dual intre o lume vizibila sau fizica, si una invizibila sau a ideilor pure. In acelasi mod, fiinta umana reflecta structura duala a lumii fiind compusa dintr-un corp material si un suflet nemuritor, acesta fiind mijlocul de legatura intre om si lumea ideilor pure.”

Grecii au introdus notiunea de democratie. Contributia importanta o are Aristotel, caruia ii datoram organizarea politica a societatii: „omul este un animal politic” → omul nu poate trai decat impreuna cu alti oameni si in mod organizat → organizare politica (politeea) = conducerea de catre popor printr-o serie de organe alese si institutii.

Poporul are un inteles foarte precis. Din el faceau parte doar acei locuitori ai polisului care indeplineau anumite conditii: erau liberi d.p.d.v. juridic; erau proprietari in sensul general al cuvantului (ceilalti erau sclavii, metecii), pentru ca proprietatea ii facea responsabili.

Romanii au adaugat sistemului de organizare politica conceput de greci regulile functionarii acestui sistem. Aceste legi au format Codul Roman de Legi (Dreptul Roman) care se afla la originea tuturor sistemelor juridice din Europa. Dreptul Roman are 2 sectiuni importante: Dreptul Civil (legile care reglementeaza viata sociala); Dreptul penal (sanctiunile celor care incalca legile comune).

Istoria = reflectia si organizarea trecutului; importanta acordata amintirii despre acest trecut. Grecii au fost cei dintai care au spus ca este important trecutul care trebuie memorat pentru ca ofera lectii prezente de conduita. Mitologia greaca pastreaza aceasta importanta acordata trecutului. Pentru greci cel mai cumplit blestem al zeilor era pierderea memoriei pentru ca il facea pe om sa piarda reperul fundamental al vietii sale.

Documentul complet de 6 pagini il poti citi daca il descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Imagini din documentul complet:

Mai multe detalii se gasesc in pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro